

بسمه تعالی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۴۵۴/۱۳۲۰۳ مورخ ۱۳۸۷/۰۳/۱ و پیرو نامه شماره ۸۷/۳۰/۲۷۱۹۵ مورخ ۱۳۸۷/۳/۱۱؛

لایحه شوراهاى حل اختلاف

مصوب جلسه مورخ بیست و نهم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و هشتاد و هفت مجلس شورای اسلامی در جلسات شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت و نظر شورا بشرح زیر اعلام می گردد:

۱- عدم لحاظ تدین به دین مبین اسلام در شرایط مندرج در ماده (۶) برای اعضاء شورا خلاف موازین شرع می باشد. همچنین با توجه به فقدان شرایط مندرج در اصول ۱۵۸ و ۱۶۳ قانون اساسی در این ماده مغایر با این دو اصل شناخته شد. علاوه بر آنکه اطلاق آن به دلیل فقدان شرایط لازم برای قاضی خلاف موازین شرع است.

۲- اطلاق ماده (۵) با توجه به ماده (۹) مغایر اصل ۱۵۷ قانون اساسی شناخته شد.

۳- اطلاق ماده (۹) از این جهت که شامل امور قضائی هم می شود و رسیدگی به آن به غیر قاضی محول گردیده خلاف موازین شرع می باشد. همچنین مغایر اصل ۱۵۹ قانون اساسی نیز تشخیص داده شد.

۴- نظر به اینکه اطلاق ماده (۱۴) اجازه تصرف در اموال مذکور را به شورا می دهد، خلاف موازین شرع شناخته شد. همچنین واگذاری امور مذکور در ماده (۱۴) به شورا مغایر اصل ۱۵۶ قانون اساسی نیز می باشد.

۵- در ماده (۲۸)، حضوری دانستن حکم در صورتی که اخطاریه ابلاغ واقعی نشده باشد و همچنین در مواردی که طرف با عذر موجه نتواند در جلسه رسیدگی شرکت کند، خلاف موازین شرع شناخته شد.

شماره: ۲۷۲۷/۳۰/۸۷
تاریخ:
پوست: ۲۵/۳/۸۷
طبقه بندی:

۶- اطلاق ماده (۳۱) در خصوص قطعی دانستن آراء، چون شامل مواردی می شود که رأی صادره خلاف بین شرع یا قانون باشد و یا قاضی صادر کننده رأی پی به اشتباه خود برده و آنرا اظهار کند، خلاف موازین شرع شناخته شد. علاوه بر این در دو مورد دیگر مذکور در ذیل این ماده که رأی صادره را قطعی می داند به جهات فوق الذکر خلاف موازین شرع است. همچنین در موارد مذکور در ماده (۹) که رأی توسط شورا صادر می شود چون معلوم نیست که قابل اعتراض است یا خیر ابهام دارد، پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.

تذکره:

بند (۱) ماده (۱۹) نسبت به مواردی که طرف دهری وجود ندارد باید عبارت اصلاح شود.

محمد رضا علیزاده

قائم مقام دبیر شورای نگهبان